

MATEU 13,44-50

Jesús digué: “Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l’home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se’n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.”

“També passa amb el Regne del cel com amb un mercader que busca perles fines: quan en troba una de gran valor, va a vendre tot el que té i la compra.”

“També passa amb el Regne del cel com quan tiren una xarxa a l’aigua i la xarxa arreplega tota mena de peixos. Un cop plena, la treuen a la riba, s’asseuen, i recullen en coves els peixos bons i llencen els dolents. Igualment passarà a la fi del món: sortiran els àngels i destriaran els dolents dels justos, i els llançaran a la fornaldardent; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.”

AMB EL REGNE DEL CEL PASSA COM AMB UN TRESOR AMAGAT EN EL CAMP.

L'HOME QUE EL TROBA EL TORNA A AMAGAR I, PLE DE JOIA, SE'N VA A VENDRE TOT EL QUE TÉ I COMPRA AQUELL CAMP.

TAMBÉ PASSA AMB EL REGNE DEL CEL COM AMB UN MERCADER QUE BUSCA PERLES FINES: QUAN EN TROBA UNA DE GRAN VALOR, VA A VENDRE TOT EL QUE TÉ I LA COMPRA.

TAMBÉ PASSA AMB EL REGNE DEL CEL COM AMB UN MERCADER QUE BUSCA PERLES FINES: QUAN EN TROBA UNA DE GRAN VALOR, VA A VENDRE TOT EL QUE TÉ I LA COMPRA.

UN COP PLENA, LA TREUEN A LA PLATJA, S'ASSEUEN, I RECULLEN EN COVES ELS PEIXOS BONS I LLENCEN ELS DOLENTS.

IGUALMENT PASSARÀ A LA FI DEL MÓN: SORTIRAN ELS ÀNGELS I DESTRIARAN ELS DOLENTS DELS JUSTOS.

LA PARÀBOLA DEL TRESOR AMAGAT ÉS GERMANA BESSONA DE LA PARÀBOLA DE LA PERLA. Però fins i tot sent bessones no són idèntiques del tot. En totes dues paràboles els seus protagonistes tenen la fortuna de trobar una cosa de gran valor, però així com el mercader buscava perles fines, l'home que troba el tresor no el buscava. No obstant, tot dos van entendre que allò que havien trobat tenia un valor tan gran que s'havien de vendre tot el que tenien per aconseguir-ho.

Les paràboles de Jesús ens ajuden a descobrir coses que ens costa de veure perquè són amagades, com el Regne del cel. Jesús tria històries de coses amagades: el gra de mostassa sembrat en el camp, el llevat amagat en la farina, el tresor amagat en el camp i una perla descoberta per fortuna. Totes tenen en comú que allò que és amagat sempre acaba sortint a la llum.

Déu ajuda a cadascú a descobrir el seu Regne d'una manera diferent: alguns el troben després d'una llarga recerca, com el mercader de la perla, a d'altres els sembla haver-lo trobat per casualitat, com l'home del tresor. Descobrir el Regne del cel vol dir descobrir una cosa de tan valor que val la pena canviar tota la nostra vida per poder-lo tenir.

Aquesta paràbola és molt curta però passen moltes coses: l'home troba el tresor; a cuita-corrents el torna a amagar i se'n va a vendre tot el que tenia, quina feinada! Quan ja té tots els diners compra el camp i va a trobar el seu tresor. I tot això ho fa ple de joia! Des del moment que l'home descobreix el valor d'aquell tresor té una alegria tan gran que ningú no li pot prendre. Així ens explica Jesús com s'ha de transformar la nostra vida des que descobrim el Regne de Déu, amb alegria!

Tan si trobem el Regne de Déu sense haver-lo buscat, com si el trobem després d'una llarga recerca, obtenir-lo demana el nostre esforç. L'alegria de la troballa ens animarà a vendre'ns tot el que tenim per ser deixebles de Jesús. Ser ciutadans del Regne del cel vol dir renunciar a totes les riqueses d'aquest món. I aquestes riqueses no només són coses materials, oi? Si descobrim tot el valor amagat del Regne, com la paràbola ens ajuda a fer, podrem renunciar amb alegria a tots els tresors d'aquest món per poder obtenir el tresor veritable.

LA PARÀBOLA DE LA PERLA ÉS LA GERMANA BESSONA DE LA PARÀBOLA DEL TRESOR AMAGAT: totes dues parlen de trobar el Regne de Déu. S'assemblen molt però no són iguals. Fixeu-vos que el tresor va ser trobat sense cercar-lo, mentre que la perla la va trobar un mercader que buscava perles fines.

Jesús, en el Sermó de la Muntanya havia dit: "cerqueu i trobareu", però com que sabia que ens és més senzill recordar les històries que els sermons, ens ho va voler explicar amb aquesta paràbola de la Perla: el qui cerca el Regne de Déu, el troba!

Tots sabem que un tresor o una perla són coses de gran valor, però heu de saber que en el temps de Jesús les perles eren considerades els objectes de més valor que existien. El mercader de la paràbola era un entès en perles i, quan va veure aquella perla, es va adonar que valia més que totes les perles que havia trobat abans. Per això els deixebles van entendre que Jesús donava al Regne de Déu més valor que cap cosa d'aquest món, no hi ha res que valgui més que el Regne del cel.

I per això el mercader que trobà aquella perla, com havia fet l'home del tresor, se'n va anar immediatament a vendre tot el que tenia. No sabem si l'home que va trobar el tresor era ric o era pobre, però parlant d'un mercader que cercava perles fines, Jesús feia entendre als qui l'escoltaven que el mercader havia de tenir una fortuna per poder-les comprar. Tant en una paràbola com en l'altra, aquells homes van renunciar a tot el que tenien per poder comprar el tresor o la perla.

Jesús ens diu que el Regne del cel és al nostre abast: si el busquem el trobarem i, si no el busquem, ja ens ajudarà ell a trobar-lo. El valor del Regne és tan gran que totes les coses d'aquest món: la riquesa, el poder, els plaers, la fama... ens semblen de poca importància. Jesús ens convida a renunciar a les coses d'aquest món i a fer-nos deixebles seus per poder ser ciutadans del Regne. Val la pena!

LA PARÀBOLA DE LA XARXA TANCA UN PARÈNTESEI que havia obert la paràbola del Blat i el jull, entre aquestes dues paràboles hi ha quatre paràboles que parlen del Regne del cel: el Gra de mostassa, el Llevat, el Tresor amagat i la Perla.

Les sis paràboles comencen dient: “Amb el Regne passa com...” i ens parlen de la presència del Regne del cel en el món, del seu alt valor i de com val la pena deixar-ho tot per ser ciutadans del Regne. També ens asseguren que el Regne és una realitat amagada que fa el seu camí cap a una plenitud que cap mal no pot aturar.

La paràbola del Blat i el jull i la paràbola de la Xarxa ens expliquen que aquesta plenitud del Regne de Déu no arribarà fins a la fi del món, fins aleshores el bé i el mal hauran de conviure. Sempre que ens preguntem: “Si Jesús ens va dir que el Regne del cel és enmig nostre, per què encara hi ha mal al món, per què tant sofriment?” hem de recordar aquesta paràbola. La paràbola de la Xarxa ens explica que el mal serà finalment arrencat del Regne: els dolents seran separats. D'aquesta separació en diem “el judici” i només de sentir-ne parlar ja ens ve una mica de por, oi?

Però el judici forma part del missatge de Jesús i, si volem ser seguidors seus, no podem deixar-lo de banda. Jesús va parlar del judici en els seus ensenyaments i també en les seves paràboles. Sovint l'Església ha exagerat el seu llenguatge sobre el judici per espantar la gent, però també sovint s'ha deixat de parlar del judici fins a negar-lo. El missatge de les paràboles que parlen del judici és clar: en el Regne de Déu no hi ha lloc per a la maldat i per això, no ara sinó a la fi del món, cal separar del Regne els qui obren el mal.

Ben cert és que l'amor i el perdó de Déu no tenen límits, però també és cert que si les nostres accions no són sotmeses a un judici, tampoc tindriem cap necessitat de ser salvats, oi? Les paraules de Jesús sobre el judici ens han de servir d'advertiment: si volem viure en el Regne ara i en el futur, les nostres obres compten. I encara que no hi ha ningú que pugui guanyar-se la salvació per les seves obres, encara que tots necessitem que Jesús ens salvi, qui no voldria complaure el nostre Rei oferint-li una vida digna d'un ciutadà del seu Regne?

